

den øvrige konservative folketingsgruppe ikke, at forslaget på nogen måde er blevet så godt, at vi kan være tilhængere af det.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Siden oliekrisen i 1972 er energiforbruget til opvarmning pr. m² halveret. Det er et ret flot resultat, men vi kan nå endnu længere. Der er stadig et meget stort besparelspotentiale i de lidt ældre boliger.

I en del år fremover vil energiforbruget i nye boliger være betydelig lavere end i de eksisterende boliger. Ifølge reglerne for 1981 i lov om begrænsning af energiforbruget i bygninger skal der fremlægges en varmesynsrapport ved salg af bygninger og ejendomme. Dette følges desværre kun i hver anden sag. Og det er dér, vi har problemet, og grunden til at vi har et problem, er, at vi reelt ikke har haft nogen sanktionsmuligheder.

Med lovforslaget vil vi prøve at yde en samlet indsats for besparelser i alle former for energi- og vandforbrug i bygninger. Samtidig skal reglerne forenkles. Alle bygninger både i den offentlige sektor og inden for privat handel og service skal energimærkes, og de skal have udarbejdet en energiplan. Energimærkningen skal synliggøre energiforbruget, og energiplanerne skal give konkrete forslag til initiativer, der kan mindske vand- og energiforbruget i de enkelte bygninger, og med andre ord også hjælpe ejerne og lejerne til at finde ud af, hvordan de kan spare penge på driften.

Man kan altså sige, at sigtet er dobbelt. For det første skal vi sikre, at alle husejere er med på besparelisesvognen, altså at der ikke er nogen, der bare får lov til at køre på frihjul. Vi skal sikre, at den hidtidige tendens med faldende energiforbrug pr. m² fortsætter. Dernæst skal vi være med til at gøre boligmarkedet mere gennemsigtigt. Med »Energi 21«'s mål om stigende varme-, energi- og vandafgifter er det ret væsentligt for boligejerne at vide, hvor meget energi et hus bruger, og med dette lovforslag hjælper vi vordende boligejere, så de ikke køber katten i sækken.

Det samme gør sig gældende på vandområdet. I fremtiden kan vi roligt regne med, at priserne på vand vil stige, bl.a. på grund af vores problemer med pesticidforureningen. Derfor er det vigtigt, at både boligejerne og lejerne er klar over, hvor meget vand der bruges i boligen, og dermed vil det også blive attraktivt at investere i besparelisesforanstaltninger, da det vil forøge boligens værdi på ejendomsmarkedet.

Det vurderes, at lovforslaget vil medvirke med 1 pct. til »Energi 21«'s målsætning om en samlet reduktion af CO₂-udslippet på 20 pct. i år 2005, og jeg synes da, at både Venstre og De Konservative skal overveje sagen. Hvis de ikke vil være med her, skal vi altså finde den ene procent et andet sted.

I Det Radikale Venstre er vi glade for at kunne tilslutte os lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Det er, som om man i regeringen og i regeringspartierne fuldstændig ser bort fra de erfaringer, man allerede har med denne form for energieftersyn på almindelige boliger, og det er, som om man ser bort fra de problemer, der har vist sig med de såkaldte tilstandsrapporter for ejendomme. Man starter fuldstændig ude i den blå luft og tror, at det her har nogen som helst effekt, men erfaringerne med de tidligere og nuværende ordninger viser, at de ikke virker.

Man giver den, der køber en ejendom, en falsk tryghed. Borgerne er desværre ofte naive. De tror, at når noget er statsautoriseret, eller hvis staten på en eller anden måde har haft en kommissær involveret, er det en ekstra sikkerhed for, at alting nok er i orden. Men det viser sig, at hvis den rapport, som den statsudpegede kommissær har udformet – og hvori det hævdes, at der mangler så og så mange millimeter rockwool, eller hvad der nu ellers er af fantasifulde forslag – er fyldt med fejl, og man går til domstolene, har man tidligere kunnet konstatere, at den statsudpegede kommissær ikke har noget som helst ansvar for det arbejde eller mangel på samme, vedkommende har udført. Vedkommende har kunnet hæve sit honorar, selv om vedkommende har kunnet lave et sjusket stykke arbejde uden at have noget som helst ansvar for det, og derfor får borgerne en falsk tryghed.

Derudover kan man stille det spørgsmål: Har det haft nogen effekt i retning af større grader af energibesparelser, vandbesparelser osv.? Vandbesparelser er selvfølgelig noget nyt, og den radikale ordfører brugte det udtryk, at nu fik vi endelig nogle sanktionsmuligheder. Det er, som om man har en forestilling om, at folk sidder derhjemme med baljer fyldt med penge, som de ikke ved, hvad de skal bruge til, men med vinduerne åbne og radiatorerne buldrende. Men når der kommer en statsudpeget kommissær, som siger: Nu skal du lukke dine vinduer, og du skal sætte termoruder i – ja, så bruger man selvfølgelig pengene til det.